

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně: **KABARET DARLING – FASHION** s. r. o., IČ: 27602125
sídlem Ve Smečkách 32/597, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č. j.: MV-93187-3/VS-2014:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č. j.: MV-93187-3/VS-2014 se
r u š í a v ě c s e v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č. j.: MV-93187-3/VS-2014 (dále jen *napadené rozhodnutí*), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskoprávního ze dne 15. 5. 2014, č. j.: MHMP-1044838/10/C/Ma-2152 (dále též

rozhodnutí *správního orgánu I. stupně*), kterým byla žalobci za porušení § 2 obecně závazné vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví zákaz nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb (dále též OZV č. 11/2005), uložena podle § 29 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon o hlavním městě Praze*), pokuta ve výši 190.000 Kč.

2. Žalobce namítl, že podle jeho mínění nebylo neprokázáno, že se dopustil jednání v rozporu s OZV č. 11/2005, tj. že spáchal předmětný správní delikt. Žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2013, č. j. 6 Ca 162/2009 – 84, ze kterého vyplývá, že vydat rozhodnutí o uložení pokuty lze jen tehdy, je-li na podkladě zjištěných skutečností dostatečně odůvodněn závěr o tom, že skutek, v němž správní orgán spatřuje znaky správního deliktu, byl spáchán určitou osobou. Žalobce uvedl, že nebylo prokázáno, že umístil reklamní upoutávky na uvedená místa.
3. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl, že ne každá činnost spočívající v nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb vykonávaná v jakékoliv podobě na veřejně přístupných místech je činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy. Právní řád rovněž nedefinuje pojmy „erotická vystoupení“ a „erotické služby“. Sex a erotické motivy se zcela běžně objevují v reklamě šířené veřejnými sdělovacími prostředky na území Prahy, neboť takové motivy jsou pro inzerenty atraktivní z psychologických důvodů. Uvedl, že ustanovení § 1 OZV č. 11/2015 je natolik neurčité a nesrozumitelné, že adresát není schopen předvídat jeho aplikaci a nemá možnost upravit podle toho své chování. Pokud obecně závazná vyhláška ukládá adresátům povinnosti a stanoví omezení bez zákonného podkladu, tedy v rozporu s článkem 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, nebo pokud pouze parafrázuje ustanovení jiných právních předpisů, nemůže sloužit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku tak, jak to předpokládá § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
5. Ze správního spisu vyplývají následující pro posouzení dané věci podstatné skutečnosti.
6. V dané věci byla vedena nejdříve dvě samostatná správní řízení. První správní řízení vedené pod č. j.: MHMP-1044838/2010 bylo zahájeno dne 21. 12. 2010 na základě zjištění Městské policie hl. m. Prahy, kdy ve dnech 7. 4. 2010 a 16. 12. 2010 byl zjištěn velkoplošný reklamní poutač na oplocení zahrady u křižovatky ulic Lipská a Za Teplárnou, Praha 6, jehož umístění mělo porušovat § 2 OZV č. 11/2015. Správní řízení bylo rozšířeno o zjištění ze dne 5. 1. 2011, kdy byly zjištěny na různých místech Prahy 1 reklamní nosiče umístěné na kabinách veřejných telefonních automatů patřících společnosti Telefónica Czech Republic a.s. Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2011, č. j.: MHM-1044838/10/C/Ma-1220, byla žalobci uložena za porušení § 2 OZV č. 11/2015 podle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze pokuta ve výši 40.000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 7. 2011, č. j.: MV-71010-3/VS-2011, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 4. 2011, č. j.: MHM-1044838/10/C/Ma-1220, zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Dne 26. 6. 2012 vydal Magistrát hl. m. Prahy pod č. j.: MHMP-1044838/10/C/Ma-1502 nové rozhodnutí ve stejné věci, proti kterému žalobce podal opět odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 8. 2013, č. j.: MV-60386-5/VS-2013, rozhodl tak, že napadené

rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 6. 2012 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

7. Druhé správní řízení vedené pod č. j.: 1484290/2012 bylo zahájeno dne 16. 11. 2012 pro skutky ze dne 12. 6. 2012 a 15. 10. 2012, následně bylo rozšířeno o skutky ze dne 28. 10. 2012, 2. 11. 2012 a 5. 11. 2012. Magistrát hl. m. Prahy dne 20. 3. 2013 vydal pod č. j.: MHMP-1484290/12/C/Ma-1729 rozhodnutí, kterým uložil žalobci za spáchání správního deliktu spočívajícího v porušení § 2 OZV č. 11/2015 pokutu ve výši 180.000 Kč. Toto rozhodnutí bylo po podaném odvolání rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2013, č. j.: MV-60386-4/VS-2013, zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Pro skutky ze dne 7. 4. 2010 a 16. 12. 2010, tj. umístění velkoplošného reklamního poutače na klub DARLING CABARET na oplocení zahrady u křižovatky ulic Lipská a Za Teplárnou, Praha 6, bylo správní řízení nakonec zastaveno, protože se nepodařilo prokázat porušení § 2 OZV č. 11/2015. Obě správní řízení vedená pod č. j.: MHMP-1044838/2010 a č. j.: 1484290/2012 byla následně usnesením spojena ke společnému řízení, které bylo dále vedeno pod č. j.: 1044838/2010.
8. Dne 15. 5. 2014 vydal pod č. j.: MHMP-1044838/10/C/Ma-2152 správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uložil žalobci za spáchání správního deliktu spočívajícího v porušení § 2 OZV č. 11/2005 pokutu podle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze ve výši 190.000 Kč. Žalobce správní delikt spáchal prostřednictvím reklamních nosičů „SHOWLIGHT“ s reklamními upoutávkami na program v erotickém klubu DARLING CABARET uvádějícími adresu klubu a adresu webových stránek klubu, umístěných na kabinách veřejných telefonních automatů (VTA) společnosti Telefónica Czech Republic, a.s., prostřednictvím smartboardu společnosti Czech Outdoor s.r.o. s reklamními upoutávkami na program v erotickém klubu DARLING CABARET uvádějícími adresu webových stránek klubu, prostřednictvím bigboardu společnosti BigBoard Praha, a.s. s reklamními upoutávkami na program v erotickém klubu DARLING CABARET uvádějícími adresu webových stránek klubu na adresách hl. m. Prahy a to ve dnech uvedených ve výroku prvostupňového rozhodnutí. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že OZV č. 11/2005 zakazuje nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb vykonávané v jakékoli podobě na veřejně přístupných místech na celém území Prahy, s výjimkou veřejně přístupné účelové komunikace vedoucí severozápadním směrem z ulice Ďáblické k areálu skládky. Provedenými zjištěními bylo prokázáno, že žalobce prostřednictvím reklamních poutačů v rozporu s OZV č. 11/2005 propagoval erotický noční klub DARLING CABARET, v němž byly pořádány erotické produkce (např. striptýz), jak to jednoznačně vyplývalo z webových stránek *www.kabaret.cz* uvedených na předmětných poutacích, a jak tomu napovídaly i webové stránky různých provozovatelů a internetové diskuse, které uvedený klub označují jako erotický. Na webových stránkách klubu zdokumentovaných v rámci správního řízení byly inzerovány např. striptérky („strippers“), nabízena i konkrétní erotická vystoupení (strip show, lesbi show, erotic soft atd.).
9. Proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně dospěl ke správnému závěru, že provozovna DARLING CABARET nabízela erotická vystoupení. Pokud žalobce na reklamní ploše, kterou si pronajal, jak vyplývá ze

sdělení pronajímatelů, inzeroval provozovnu DARLING CABARET, nabízel tak v rozporu s OZV č. 11/2005 erotická vystoupení.

10. Při ústním jednání, které se konalo dne 27. 9. 2019, zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, nejprve v rozsahu žalobních bodů, které jako důvodné neshledal.
12. Podle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze, ve znění platném do 30. 6. 2017 poruší-li podnikatel při výkonu své podnikatelské činnosti nebo právnická osoba povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou nebo nařízením hlavního města Prahy, uloží jí hlavní město Praha nebo městská část pokutu až do výše 200 000 Kč.“
13. Podle § 44 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze zastupitelstvo hlavního města Prahy může v mezích samostatné působnosti hlavního města Prahy vydávat obecně závazné vyhlášky.
14. Podle § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze povinnosti může hlavní město Praha ukládat v samostatné působnosti jen obecně závaznou vyhláškou k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména lze stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v hlavním městě Praze nebo by mohly být v rozporu s dobrými mravy anebo z důvodu ochrany bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, popřípadě stanovit, že na určitých veřejně přístupných místech v hlavním městě Praze jsou takové činnosti zakázány.
15. Podle § 1 OZV č. 11/2005 nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb vykonávané v jakékoli podobě na veřejně přístupných místech je činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy. Podle § 2 OZV č. 11/2005 nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb podle § 1 je zakázáno na celém území Prahy, s výjimkou veřejně přístupné účelové komunikace vedoucí severozápadním směrem z ulice Ďáblické k areálu skládky.“
16. K první žalobní námitce, že nebylo prokázáno, že to byl žalobce, kdo umístil reklamní poutače na uvedená místa, lze uvést následující. Ze sdělení společnosti, která reklamu realizovala, tj. Czech Outdoor s.r.o., ze dne 12. 11. 2012 vyplývá, že objednatelem reklamy na předmětných reklamních poutačích byl žalobce. Zcela shodně osobu žalobce s objednatelem ztotožnila i společnost BigBoard Praha, a.s., (viz sdělení ze dne 12. 12. 2012 k č. j. 1446068/2012 založené ve správním spise). Jednoznačně tak bylo prokázáno, že objednatelem reklamy na předmětných reklamních poutačích propagujících DARLING CABARET byl žalobce. Soud žádné nedostatky ve skutkových zjištěních správního orgánu I. stupně, které by vzbouzely pochybnosti o tom, že se správní delikt stal či kdo jej spáchal, neshledal. V případě žalobce je dána vůle nabízet erotická vystoupení prostřednictvím poutačů umístěných mimo určené území. V opačném případě by bylo nelogické, aby si předmětnou reklamu objednával tak, jak byla fakticky provedena. Těmto závěrům neodporuje ani žalobcem odkazovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2013, č. j. 6 Ca 162/2009 – 84, který ve svých závěrech vychází z jiných skutkových okolností. Soud proto shledal tuto námitku jako nedůvodnou.
17. K tvrzení žalobce, že ne každá činnost spočívající v erotických vystoupeních nebo erotických službách vykonávaná v jakékoliv podobě na veřejně přístupných místech musí

být činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy, soud uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že na předmětných reklamních poutacích byl propagován DARLING CABARET včetně uvedení webových stránek *www.kabaret.cz.*, kde, jak je doloženo na četných printscreenech ve správním spise, byla mimo jiné nabízena i různá erotická vystoupení. To, že se v případě klubu DARLING CABARET jednalo i o erotický klub, vyplývá z mnohých recenzí cizinců – návštěvníků, které byly vloženy rovněž jako výtisk z webových stránek, kde byl klub DARLING CABARET recenzován právě těmito návštěvníky. Pro závěr o porušení § 2 OZV č. 11/2005 Sb. je rozhodné to, zda se žalobce na veřejně přístupných místech dopustil nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb. Naopak není zapotřebí, aby reklamní poutač či plakáty svým grafickým ztvárněním či umístěným textem porušovaly dobré mravy či veřejný pořádek. Správní orgán není povinen tuto skutečnost, tj. rozpor jednání porušujícího zákaz zakotvený v § 2 OZV č. 11/2005 s dobrými mravy, prokazovat. Podstatný v tomto směru je potenciál činností spočívajících v nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb na veřejně přístupných místech narušit dobré mravy, který je deklarován v § 1 téže vyhlášky, nikoliv to, zda činnost konkrétního subjektu dobré mravy skutečně narušuje či nikoliv.

18. Tvrzení žalobce, že ustanovení OZV č. 11/2005 jsou neurčitá, nesrozumitelná a pouze parafrázuje to, co je již upraveno zákonem, jsou zcela neopodstatněná. Ustanovení předmětné vyhlášky jsou formulována naprosto srozumitelně a konkrétně, neboť nabízení erotických vystoupení či služeb je dikcí vyhlášky jednoznačně zakázáno a tento zákaz je pro každého provozovatele zcela zřejmý a předvídatelný. Rovněž není pravdou, že by vyhláška pouze parafrázovala to, co je již upraveno jinými právními předpisy, neboť zákaz nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb na území hl. m. Prahy žádné jiné právní předpisy nestanoví. Argumentace žalobce o možné libovůli při rozhodování Magistrátu hl. m. Prahy na základě předmětné vyhlášky nebyla ničím doložena; žalobce ostatně ani nespécifikoval, v čem by v nyní projednávané věci měla tato libovůle správního orgánu I. stupně spočívat.
19. Posouzením ústavní konformity ustanovení § 1 a § 2 OZV č. 11/2005 Sb. se zdejší soud již v minulosti zabýval. V rozsudku ze dne 19. 9. 2016, č. j. 9 A 16/2013 – 68, dovedl, že předmětná ustanovení vyhlášky svou dikcí naplňují zákonné zmocnění obsažené v § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze, které hlavnímu městu Praze umožňuje, aby zabezpečilo místní záležitosti veřejného pořádku. Dikce OZV č. 11/2005 nijak nevybočuje z rámce zákonného ustanovení § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze, na základě něhož byla citovaná vyhláška vydána. Vyhláška zakazuje pouze nabízení erotických vystoupení či služeb na území hl. m. Prahy, nikoli erotická vystoupení či služby jako takové. Veřejnou nabídku (reklamu) určitého druhu služeb přitom lze chápat jako podpůrnou aktivitu směřující ve svém důsledku k zabezpečení vyšších výnosů z činnosti hlavní (samotného předmětu podnikání); i úplný zákaz této podpůrné aktivity tedy lze považovat toliko za omezení (nikoli zákaz) veškeré činnosti provozovatele. Nelze tedy tvrdit, že by vyhláška porušovala ústavně zaručená práva na podnikání žalobce. Znění vyhlášky není v rozporu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Kasační stížnost proti zde odkazovanému rozsudku Městského soudu v Praze byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 10 As 239/2016 – 40.

20. Obecné pojednání žalobce o významu slova „erotika“ je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí zcela irelevantní, stejně jako názor, že to, co je erotické, je ještě mravné. Tyto argumenty nemohly nijak ovlivnit závěr žalovaného, že žalobce shora popsáním způsobem porušil zákaz nabízet erotické služby v lokalitě, ve které je takové jednání dle OZV č. 11/2005 zakázáno. Lze zcela jistě spatřovat kvalitativní rozdíl v tom, zda reklama či jiné dílo obsahuje erotický podtext nebo zda reklama protiprávně propaguje podnik nabízející mimo jiné i erotická vystoupení či erotické služby. Skutečnost, že právní řád nedefinuje pojmy „erotická vystoupení“ nebo „erotické služby“, nebránilo postihu žalobce za protiprávní jednání, kdy bylo prokázáno, že byl objednatelem předmětných poutačů, prostřednictvím nichž byl propagován erotický klub DARLING CABARET, což bylo v rozporu s OZV č. 11/2005, jak již bylo uvedeno výše.
21. Z výše uvedených důvodů má soud za to, že i druhá žalobní námitka je nedůvodná.
22. Soud však ke zrušení napadeného rozhodnutí nad rámec podané žaloby a z úřední povinnosti přistoupil z jiného důvodu, jehož zdroj tkví v novelizaci právní úpravy správních deliktů a s tím související změny zákonné sazby sankce za správní delikt dle § 29 odst. 1 zákona č. 131/200 Sb., o hlavním městě Praze.
23. Soud v této souvislosti přihlédl k následující právní úpravě.
24. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen zákon č. 251/2016 Sb.) fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje. Podle odstavce 3 téhož ustanovení za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.
25. V souvislosti s přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona č. 251/2016 Sb. bylo zrušeno ustanovení § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze, dosud upravující skutkovou podstatu správního deliktu spočívajícího v porušení povinností stanovených obecně závaznou vyhláškou nebo nařízením hlavního města Prahy. Ustanovení § 4 zákona č. 251/2016 Sb. nyní představuje obecnou skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě, kterou bude moci naplnit jak fyzická osoba nepodnikající, tak právnická osoba a podnikající fyzická osoba. V důsledku toho došlo k úpravě zákonných sazeb v nižším rozpětí. Za jednání naplňující skutkovou podstatu přestupku proti pořádku v územní samosprávě, spočívajícím v porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce obce, lze nyní právnické osobě uložit pokutu pouze do 100 000 Kč.
26. Přestože k nové zákonné úpravě odpovědnosti za jednání, jehož se žalobce dopustil, došlo až s účinností od 1. 7. 2017, tj. v době po spáchání správního deliktu žalobcem a po rozhodnutí žalovaného ve věci uložení pokuty za tento delikt, soud nemohl vycházet z právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, neboť mu v tom bránila zásada použití příznivější právní úpravy, která je zakotvena v českém právu v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, a současně i zavazující judikatura Nejvyššího správního soudu. Otázkou zohlednění zásady použití příznivější právní úpravy v řízení před správními soudy se totiž zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46 stanovil, že rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je soud povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a

svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější.

27. V souzené věci je i dle nové právní úpravy trestnost jednání žalobce zachována, došlo jen ke změně ohledně výše trestu. Žalobce se prokazatelně dopustil protiprávního jednání ve stejných znacích skutkové podstaty dřívějšího správního deliktu, jaké jsou zákonem stanoveny i pro přestupek dle § 4 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb. (porušení obecně závazné vyhlášky hl. m. Prahy – OZV č. 11/2005). Napadené rozhodnutí tak ve světle nové právní úpravy neobstojí pouze ve výroku o výši pokuty, která by měla být zvažována v rámci nové úpravy zákonné sazby podle § 4 odst. 3 zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, podle které lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu do 100 000 Kč.
28. V uvedené souvislosti a pro účely dalšího řízení soud předesílá, že úvahy správních orgánů obou stupňů o opakovanosti a míře závažnosti jednání žalobce jsou v souladu i s novou právní úpravou správního trestání. U žalobce se nejednalo o první porušení OZV č. 11/2005 a správní orgán I. stupně z hlediska závažnosti zohlednil i to, že se reklamní poutače nacházely na velkém množství míst (12), přičemž se navíc jednalo o významné frekventované příjezdové komunikace vedoucí do centra města, i přímo v samotném centru Prahy vyhlášeném za Pražskou památkovou rezervaci, tedy v lokalitě zapsané na Seznamu světového dědictví UNESCO, na místech, kdy tato forma nabízení měla velmi nepříznivý dopad na obraz hlavního města Prahy.
29. Městský soud v Praze tedy pouze z důvodu příznivější právní úpravy, k níž došlo po právní moci napadeného rozhodnutí, napadené rozhodnutí z úřední povinnosti zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení na žalovaném bude, aby při stávajícím správním posouzení trestnosti jednání žalobce znovu uvážil o výši pokuty v rámci nové právní úpravy sankce za přestupek, jehož znaky žalobce svým jednáním prokazatelně naplnil.
30. Pro úplnost soud dodává, že v obdobné věci se stejnými účastníky řízení Městským soud v Praze již rozhodl obdobným způsobem rozsudkem ze dne 15. 9. 2017, č. j. 9 A 301/2014 – 49.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 7 s. ř. s., podle kterého jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům zcela nebo zčásti nepřiznává. I když byl žalobce procesně úspěšný, soud mu nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť procesní úspěch žalobce nevzešel z oprávněnosti jeho námitek, ale byl zapříčiněn objektivní situací, která nastala změnou právní úpravy až po právní moci napadeného rozhodnutí, jinak vydaného v souladu se zákonem. Žalovaného proto nelze zatížit náklady řízení za situace, kdy jsou dány objektivní důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, nezávislé na jeho rozhodovací činnosti. V uvedené situaci soud spatřuje důvody zvláštního zřetele hodné, které soud opravňují k úvaze, že soud v této věci žalobci náklady řízení výjimečně nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. září 2019

Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu